[1]अभिमतफलशंसी[A], इति विशेषरूपाणि। सामान्यरूपाणि तु ण्यन्तप्रकृतिकसन्नन्तं विना चौरादिककुंशयतिवत् (232) बोध्यानि।

(1700) "शाखृ व्याप्तौ" (I-भ्वादि:-126. अक. सेट्. पर.)

[2]शाखा, विशाखा। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकद्राखति (879) वत् बोध्यानि। [3]शाखोटक:=वृक्षविशेष:।

(1701) "शाडृ श्लाघायाम्" (I-भ्वादि:-289. सक. सेट्. आत्म.)

[4]शाला, [5]रूपशाली, [6]शालि:, [7]शालूकम्। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक-काशतिवत् (186) बोध्यानि।

(1702) "शान तेजने" (I-भ्वादि:-995. सक. सेट्. उभ.)

तेजनम्=आयुधानां तीक्ष्णीकरणम्। [8]शीशांसक:-सिका;

---

1. अत्र 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति णिनि:।
2. 'गुरोश्च हल:' (3-3-103) इति स्त्रियामकारप्रत्यय:। विशिष्टा शाखा **विशाखा**=नक्षत्रविशेष:। शाखाशब्दादेव **शाखी**, प्रतिशाखं भवं **प्रातिशाख्यं** इत्यादीनि तद्धितरूपाणि भवन्तीति बोध्यम्।
3. औणादिकप्रत्ययविशेषनिष्पन्नोऽयं शब्द:।
4. शालते (शाडते) इति **शाला** इति **क्षीरस्वाम्यादिभि:** उदाहृतम्। 'गुरोश्च हल:' (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययोऽत्रेति तेषामाशय:। **भाष्यकैयटयोस्तु** 'लस्य' (3-4-77) इत्यत्र 'शो तनूकरणे' इत्यस्मात् औणादिके लन्प्रत्यये **शाला**-शब्दो निष्पन्न इति स्पष्टमेव प्रतिपादितम्। अतश्च 'उपायस्य उपायान्तराद्-षकत्वम्' इति न्यायेन साम्प्रतमस्माकमुभयमपि प्रमाणमेवेति बोध्यम्।
5. डकारलकारयोरेकत्वस्मरणात् रूपेण शाडते=शालते, इत्यर्थे **रूपशाली** इति **मैत्रेयेणात्रोदाहृतमिति माधव:**। एवं **काश्यपोऽपीति** स एवाह। अत्र णिनिप्रत्यय:।
6. 'इन्' (द. उ. 1-46) इतीन्प्रत्यये रूपम्। **शालि:**=व्रीहिविशेष:। अत्रापि डल-योरेकत्वस्मरणात् लकारश्रवणम्।
7. औणादिके (द. उ. 3-47) ऊकण्प्रत्यये रूपम्। **शालूकम्**=उत्पलादीनां कन्द:। अत्रापि डलयोरेकत्वस्मरणात् लकारस्य श्रवणम्।
8. 'मान्बधदान्शान्भ्यो दीर्घश्चाभ्यासस्य' (3-1-6) इत्यत्र '**शानेर्निशाने**' (वा. 3-1-6) इति अर्थविशेषे धातो: स्वार्थे सन्, अभ्यासस्य दीर्घश्च विधीयेते। अभ्यासकार्याणि, हलादिशेषाभ्यासेत्वादीनि भवन्ति। अस्य सन: 'धातो:' (3-1-91) इति अधिकृत्य विहितत्वाभावात् नेडागम इति विशेष:। विस्तरस्तु **दान**धातौ (832) द्रष्टव्य:।

A 'अभिमतफलशंसी चारु पुस्फोर बाहु:.....॥' भ. का. 1-27